

Eri vuosikymmenet Raahen Vesan historiassa

Kerromme Raahen Vesan toiminnasta seitsemässä eri osassa, joista tässä osa 2.

Kirjoittaja on Pauli Vaihoja (PALI), joka on toiminut pikkupojasta alkaen Vesassa ja harrastanut monipuolisesti eri urheilulajeja, mm. jalkapalloa, pesäpalloa ja jääkiekkoa sekä yleisurheilua. Hän on toiminut yli 50 vuotta seuratakkoolaisena, pääosin yleisurheilujaoston tai johtokunnan sihteerinä. Nuorempana myös yleisurheulukoulujen ohjaajana, sekä kilpailuissa yleensä pääsihteerinä, mutta kansallisissa ja muissa pienemmissä kisoissa myös kuuluttajana, eli kaiken takana on PALI.

Vesan ensimmäinen SM-kulta seiväshypyssä

Vesan ensimmäinen Suomen mestari on edesmennyt kansanedustaja Urho Saariaho, joka vuonna 1934 Tampereella leiskautti mestariksi 370 sentin korkeudella olleen riman yli. ”Urkin” voitto oli yllätys niin asiantuntijoille kuin yleisölle. Juuri tästä lajista muodostui Vesalle menestyksellinen, kun Auvo Pehkoranta tuli Raahen ja aloitti seiväshyppääjien valmentamisen. Vahinko vain, että seiväskuoppa on viimeisenä vuosikymmenenä päässyt ”umpeutumaan”, sillä Auvon valmentajauran jälkeen ei ole löytynyt innokkaita vetäjiä.

1960-luku

Seuraavaa mestaruutta saatiin odottaa lähes 30 vuotta, sillä vasta vuonna 1963 Katinhännän nopeakinttuinen lettipäätyttö Helena Turpeinen (nyk. Haapakoski), pinkoi Suomen mestariksi tyttöjen 17-v 100 metrillä ajalla 12,4 ja SM-pronssille 60 metrillä ajalla 7,9. Jatkoa seurasi vuosina 1964 ja 1965 kahden SM-kullan, sekä yhden hopean ja pronssin merkeissä. Lahjakas pikkuveli Pentti Turpeinen jatkoi perheen juoksuperinteitä v. 1966 ja voitti 17-v poikien 110 metrin aitajuoksun ajalla 15,2. Samana vuonna Pena pinkoi hopealle 100 metrillä sekä vielä 1968–1969 P20-sarjassa hopealle 400 metrin aidoissa ja pronssille satasella.

Mettalanmäen neitonen Arja Mustakallio (nyk. Virolainen) päätti 1960-luvun voittamalla v. 1969 naisten keihään Suomen mestaruuden tuloksella 51.62. Arja osallistui Ateenan Euroopan mestaruuskilpailuihin v. 1969, jossa hän sijoittui kymmenenneksi tuloksella 40.80.

Jo ennen seuraavaa vuosikymmentä voidaan todeta, että ”Sabra” voitti vuosina 1969, 1975 ja 1976 Suomen mestaruudet vanhalla keihäsmallilla. Hopeaa tuli neljänä vuonna, 1967, 1971, 1973 ja 1974. Harvinaisen pitkä oli hänen aktiivikautensa, lähes 10 vuotta.

1970-luku

Kultainen 70-luku. Näin voidaan sanoa, sillä tuo kymmenluku oli Vesalle kuin kultainen nuoruus. Tätä vuosikymmentä voidaan sanoa myös kauniimman sukupuolen juhlaiksi, sillä SM-tason 45 mestaruudesta naiset ja tytöt toivat peräti 41 kultaista mitalia. Niitä tuli niin henkilökohtaisissa lajeissa kuin joukkuekilpailuissa ja viesteissä. Viestit olivat yhtä juhlaa, sillä Vesa voitti naisten 3x800 metrin viestin peräti seitsemän kertaa peräkkäin vuosina 1973–1979. Henkilökohtaisia mestaruuksia saavuttivat Eija Kiuru, Seija Rönn, Marja-Liisa Laukka, Hanna Kiuru, Aila Virkberg, Liisa Haapaniemi, Arja Mustakallio, osa heistä jopa useita kertoja.

Miespuolisista kuuluisimmat olivat Montrealin olympialaisiin valittu yli 90 metrin keihäänheittäjä Jorma Jaakola ja huippumaileri Kauko Lumiaho, joka juoksi Vesan väreissä kovat ajat: 1.48,0 ja 3.39,2, jolla alitti olympiarajavaatimuksen, mutta Pohjois-Pohjanmaan miestä ei olympiakisoihin valittu. Vesan ottelijat, Antti Haapalahti ja Keijo Alaspää, esiintyivät hienosti vuoden 1979 aikuisten SM-otteluissa, joissa Antti saavutti hopeamitalin ja Keijo oli neljäntenä.

Aila Virkberg juoksi v. 1976 Turun SM-hallikisoissa kaksi mestaruutta lempimatkoillaan 800 ja 1500 metrillä. Tämä uusiutui v. 1979 jälleen Turussa ja nyt 1500 metrin Suomen mestaruudella.

1980-luku

1980-luvulla tuli tähti Raahen Lehmirannalta, Keskitalon Petri, joka Esa Pyhälän valmennuksessa otteli nuorten 10-ottelussa maailmanmestariksi v. 1986. Se oli tapaus se, ja sitä koko kaupunki juhli, kun poika kuljetettiin hevoskyydillä kesäillan juhliin uimahallille. Pojan ura alkoi ikäkausimestaruuksilla, josta hän tunnollisella harjoittelulla ”kiipesi” ylemmäksi ja ylemmäksi selviytyen aina olympia- ja aikuisten MM-kisa-areenoille saakka.

Virkberg'in sisarukset Aila ja Teija jatkoivat vauhdikasta menoaan ratakirroksilla ja Suomen mestaruuksia tuli kuin liukuhihnalta.

Kimmo Pallonen taivutteli seipään varassa useita Suomen mestaruuksia ja aina vuoden 1984 olympialaisiin Los Angelesiin saakka, jossa tuli kunniakas viides tila. Kimmo on ainoa edustajamme, joka on olympialaisissa yltänyt pistesijoille saakka.

Seipäessä lasikuidun kanssa sinuksi kehittyi siinä Kimmon varjossa kaksi lahjakasta raahelaista veljestä Arto ja Petri Peltoniemi, joista Petri nousi pinnalle 1990-luvulla. Heidän palkintokaapissaan SM-kultaisten ja muiden mitalien määrä koko ajan kasvoi ja kasvoi. Arto kehittyi nopeasti ja hyppäsi vieläkin voimassa olevan 17-vuotiaiden SE:n 540 Raahessa 7.7.1983.

Vuosikymmenluvun muita SM-kultamitalisteja olivat Päivi Hämeenkorpi kiekossa (kolme Suomen mestaruutta), Jari-Pekka Tähtinen B-poikien 8-ottelussa sekä useat joukkuekilpailujen, B- tai ikäkausimestaruuksien voittajat.

Yleisurheilussa seura on menestynyt vuodesta toiseen ja ollut 1970-luvulla jopa aivan maamme kärkiseuroja seuraluokittelussa. Nytkin olemme valioluokan seura. Kerrattakoon nimiä vielä uudestaan, vaikka edellä on niitä tullutkin. Seuralle kultaa ja kunniaa, SM-mitaleita ja pistesijoja ovat tuoneet aikaisemmin mainittujen lisäksi mm. Auvo Pehkoranta, Esa Liedes, Kari Joentakainen, Veli Jukkola, Juha Kokkonen, Simo Lämsä, Jarmo Eronen, Jorma Lahtinen, Ari Pehkoranta, Arto Manninen ym. sekä naisista Riitta Hevosmaa, Anneli Oravainen, Marjo Paasovaara, Helena Rantakari, Päivi Henttu, Arja Myllyselkä jne. vain muutamia mainitaksemme.

Todettakoon myös, että Vesan nykyinen ja ensimmäinen naispuheenjohtaja Kaija Mainio leiskautti naisten pituudessa v. 1985 pronssille kovalla tuloksella 618, joka on vieläkin seuraennätys.

Vesalla on muuten vahvat otteluperinteet, sillä Petri Keskitalon maailmanmestaruuden ja Suomen mestaruuksien lisäksi SM-tasolla menestyivät edellisellä vuosikymmenellä Antti Haapalahti (SM-hopea) ja Keijo Alaspää (SM-4) ja Jari-Pekka Tähtinen v. 1980 (SM P16-v).

Kari Joentakasen pituusponkaisu ja hopeamitali miesten pituudessa v. 1982 tuloksella 747 oli merkittävä saavutus.

Tälle vuosikymmenelle kuului seitsemän SM-hallimestaruutta.

Otaniemessä v. 1983 Kimmo Pallonen leiskautti seipäessä mestariksi ja Teija Virkberg juoksi muilta karkuun naisten 800 metrillä.

Kimmo Palloksen mainioon 1980-lukuun kuului vielä SM-hallivoitto Turussa 1984.

Myös seuraavana vuonna, siis 1985 Kimmo Pallonen hyppäsi jälleen ykköseksi tutussa Rovaniemen hallissa. Samana vuonna ja myös Rovaniemellä Petri Keskitalo pinkoi 60 metrin aitojen mestariksi.

Ilman mestaruutta ei jääty myöskään v. 1986, jolloin Tampereen SM-hallikisoissa Teija Virkberg otti jälleen omansa, eli 800 metrin voiton.

Petri Keskitalo otteli v. 1989 Kuortaneen hallissa Suomen mestariksi 8-ottelussa. Samana vuonna Petri Peltoniemi taivutti P20-sarjan mestariksi Oulun SM-halleissa.

1990-luku

Tämä vuosikymmen ei ollut niin hohdokasta kuin kaksi edellistä, mitä tulee Suomen mestaruuksien määrään. Urheiluun kuuluu välillä laskukaudet, joista sitten saadaan uutta puhtia nousuun.

Kymmenluvun alussa, siis vuosina 1990–1991 Petri Peltoniemi oli lasikuitunsa kanssa hyvässä vireessä. Tuloksena P20-sarjan ja miesten mestaruus v. – 90 sekä seuraavana vuonna jälleen miesten kultamitali.

Petri Peltoniemi nosti rimaansa pikkuhiljaa ylöspäin ja parhaimmillaan se pysyi ylhäällä v. 1994 ennätyskorkeudessa 571, johon 2011-vuosiluvun hyppääjätäkään eivät ole yltäneet. Petrin tulos olisi vielä tänä päivänäkin kovaa luokkaa Suomessa.

Saloisten Peltomaanperän tyttö Maarit Krekilä jätti hiihtouran ja keskittyi kiekonheittoon. Limppu sopi tytön kauniiseen käteen mainiosti ja niinpä ensimmäinen Suomen mestaruus T16-sarjassa irtosi tuloksella 45.00 m. Tytön mukaan lähti toinenkin kultamitali, sillä he voittivat Satu-siskonsa kanssa myös kiekonheiton joukkuemestaruuden.

2000-luku

Tämä kymmenluku on ollut Antti Vainionpään, Kaupunginmetsän alueen nuoren pikamenijän, vauhdikasta menoa. Siitä osoituksena kahdeksan ykköstilaa SM-areenalla. Nuoren polven toinen edustaja Jaakko Heinonen oli menopäällä P14-sarjan 800 ja 2000 metrillä ja voitti molemmat matkat Lahden SM-kisoissa v. 2003.

Joukkuekilpailut ovat SM-tasolla tulleet jäädäkseen. Siinä pääsi ”kullanhuuhdontaa” kokeilemaan kaksospojat Miikka ja Turo Joentakanen, jotka Lahdessa nousivat pituuden joukkuekisassa korkeimmalle korokkeelle.

Antti Vainionpään juoksu kulki myös Tampereen halliradoilla, sillä hän voitti v. 2000 sekä 60, että 300 m.

Vuodet 2001–2009 olivat nuorten urheilijoittemme vahvaa esiinmarssia ja suurta juhlaa, sillä kultaa ja muunkin värisiä mitaliteita tuli oikein roppakaupalla. Nykyisin vielä mukana olevista urheilijoista Matias Korpela, Johanna Laitinen ja Tiia Melantie saavuttivat jo tällä vuosikymmenellä runsaasti Suomen mestaruuksia ja muita mitaliteita.

2010-luku

Tämä vuosivuosisikymmen on ollut kävelyurheilun juhlaa, josta on vastannut Pyhäjoella päivänvalon nähnyt Matias Korpela. Hänelle on kertynyt Suomen ja Pohjoismaiden mestaruuksia sekä maaotteluedustuksia.

Nuorisourheilun osalta on todettava Vattenfall-seuracupin finaaliin selviytyminen vuonna 2010. Se oli osaltamme kolmas kerta tämän valtakunnallisen kilpailun historiassa.

Vuosi 2011 oli juhluvuosi, Raahen Vesa 90 vuotta

Kuluvana 90. juhluvuonna, siis 2011, olemme menestyneet nuorisokaartin ansiosta varsin hyvin. Henkilökohtaisia mitaliteita on saavuttanut jälleen ainoa kävelyurheilijamme Matias Korpela. 15-vuotiaat tytöt, Eveliina Bogdanoff ja Paula Mikkonen, oli kaksi kertaa SM-pronssipallilla pituuden ja 5-ottelun joukkuekisassa.

Seuraluokittelussa pääsimme jälleen valioluokkaan, sillä luokittelupisteitä tuli edellistä vuotta enemmän.

Nuori kaartimme, 11–17-v, ilahdutti jälleen selviytymällä viime vuoden tapaan, jo neljännen kerran 10.9.2011 Orimattilassa pidettyyn Vattenfall-seuracupin valtakunnalliseen finaaliin ja samalla seuraamaan Suomi-Ruotsi-maaottelua olympiastadionillemme. Kaikki finaalijoukkueet saivat näyttäytyä stadionin yleisön edessä kunniakerroksella. Pohjois-Pohjanmaan piiristä vain kahden seuran tie kulki finaaliin, joista toinen oli juuri Raahen Vesa.

Edellä olevissa on tuotu esille lähinnä vain SM-kisoissa ykköspallille tai mitalisijoille yltäneitä. Mutta yhtä tärkeitä ovat myös muiden nuorten sarjojen niin mitali- kuin pistesijat henkilökohtaisissa ja joukkuekilpailuissa, mutta niiden luetteleminen veisi paljon palstatilaa, joten niistä on erilliset luettelot seuramme nettisivuilla www.raahenvesa.fi. Hyvä saavutus on sekin, kun pääsee osallistumaan SM-kisoihin ja haistelemaan sitä henkeä. Sinne ei joka poika tai tyttö pääsekään, sillä kovat tulosrajat pitää ensin saavuttaa.